

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1934 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om höjning av de skattefria avdragen enligt kommunalskattelagen samt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 420, hava herrar *Hagberg* i Luleå och *Brädefors* hemställt, att riksdagen måtte besluta, »att de skattefria avdragen, som nu för kommunalskatten är 700 kronor och för inkomst- och förmögenhetsskatten 1,400 kronor i femte ortsgruppen, höjes; i femte ortsgruppen fastställs det skattefria avdraget till 3,000 kronor och sänkes i proportion därtill för övriga ortsgrupper enligt nu gällande skala».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Vid 1933 års riksdag väcktes en motion, däri bland annat förslag av enahanda innehåll som det nu föreliggande framställdes. På hemställan av bevillningsutskottet föranledde berörda motion icke någon riksdagens åtgärd. I sitt nämnda år avgivna betänkande i ämnet, nr 17, anförde bevillningsutskottet, såvitt nu är i fråga, att ett bifall till det i nyssnämnda motion framställda förslaget skulle medföra en fullständig omläggning av såväl den statliga som den kommunala skattefördelningen. Utskottet ansåg sig desto mindre kunna biträda nämnda förslag som detsamma under en för kommunerna ekonomiskt brydsam tid skulle för dessa föranleda en avsevärd minskning i antalet skattekrönor. Det kunde dessutom förväntas, att såväl frågan om de skattefria avdragen som vissa andra spörsmål skulle komma att göras till föremål för överbäggande i sammanhang med av 1928 års riksdag begärda utredningar på beskattningsområdet, vilka utredningar Kungl. Maj:t lämnat uppdrag åt särskilda sakkunniga att verkställa.

Utskottet.

Då föregående års riksdag tagit ställning till nu ifråggavarande spörsmål samt sedan dess inga nya omständigheter inträffat, som kunna föranleda utskottet att frångå sin tidigare intagna ståndpunkt till frågan, har utskottet icke ansett sig kunna biträda motionärernas nu förevarande förslag.

Utskottet får därför hemställa,

att motionen II: 420 av herrar Hagberg i Luleå och Brädefors, om höjning av de skattefria avdragen enligt kommunalskattelagen samt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 april 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Jönsson i Slätåker, Nilsson i Landeryd, Lövgren i Boden, Björklund, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Sjö Dahl, Löfvander, Velander, Rosén, Werner i Hultsfred, Heiding, Blomquist, Johansson i Krogstorp och Brännström.
